

Postanowienie Sądu z dnia 19 lipca 2017 r. – HI/Komisja**(Sprawa T-464/16 P) ⁽¹⁾****(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Projekt finansowany przez Unię — Konflikt interesów — Postępowanie dyscyplinarne — Obniżenie grupy zaszerogowania — Oddalenie skargi w pierwszej instancji — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)**

(2017/C 300/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: HI (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Ehrbar i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (w składzie jednego sędziego) z dnia 10 czerwca 2016 r., HI/Komisja (F-133/15, EU:F:2016:127), zmierzające do uchylenia tego wyroku.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *HI pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w niniejszej instancji.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2017 r. – Nexans France i Nexans/Komisja**(Sprawa T-423/17)**

(2017/C 300/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nexans France (Courbevoie, Francja) i Nexans (Courbevoie) (przedstawiciele: M. Powell i A. Rogers, Solicitors oraz adwokat G. Forwood)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 3051 final z dnia 2 maja 2017 r. w przedmiocie wniosku o zachowanie poufności złożonego przez Nexans France i Nexans na podstawie art. 8 decyzji przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/EU z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (sprawa AT.39610 – Kable elektryczne) w zakresie, w jakim Komisja oddaliła w tej decyzji wnioski skarżących o zachowanie poufności w odniesieniu do informacji w sprawie T-449/14, które, jak twierdzą skarżący, zostały uzyskane niezgodnie z prawem (tak zwane „wnioski kategorii I”), oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewystarczającego uzasadnienia decyzji przez Komisję z naruszeniem art. 296 TFUE, art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 ust. 2 decyzji 2011/695/UE.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja popełniła błąd w ocenie wniosku skarżących złożonego na podstawie art. 8 ust. 2 decyzji 2011/695: po pierwsze, uznając, że niektóre sporne informacje były już znane więcej niż ograniczonej liczbie osób; po drugie, nie uwzględniając zasady skutecznej ochrony sądowej i, po trzecie, uznając, iż interesy skarżących nie zasługują na ochronę.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady domniemania niewinności, zważywszy na to, że zgodność z prawem sposobu, w jaki zostały uzyskane sporne informacje, jest kwestionowana w postępowaniu zawisłym przed Sądem w sprawie T-449/14. Publikacja spornych informacji pozbawiłaby pełnej skuteczności jakiegokolwiek stwierdzenie nieważności orzeczone w tej sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2017 r. – Dehousse/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-433/17)

(2017/C 300/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Franklin Dehousse (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i S. Rodrigues)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 18 maja 2017 r., którą strona pozwana oddaliła wniosek potwierdzający o udzielenie dostępu do dokumentów złożony przez skarżącego w dniu 12 kwietnia 2017 r., jak również decyzji z dnia 22 maja 2017 r., którą strona pozwana oddaliła częściowo wniosek potwierdzający o udzielenie dostępu do dokumentów złożony przez skarżącego w dniu 16 marca 2017 r.;
- uznanie odpowiedzialności strony pozwanej w rozumieniu art. 340 TFUE;
- zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego, oszacowanego ex aequo et bono na kwotę dziesięciu tysięcy (10 000) EUR, subsydiarnie zaś – symbolicznej kwoty 1 EUR.
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty w związku z żądaniem stwierdzenia nieważności oraz jeden zarzut odnoszący się do żądania odszkodowawczego.